

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. – Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 920 din 11 decembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 67² se introduce un nou punct, pct. 67³, cu următorul cuprins:

„67³. *entitate destinată lichidării* – persoana juridică stabilită în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, pentru care planul de rezoluție a grupului sau planul de rezoluție, în cazul entităților care nu fac parte dintr-un grup, prevede că aceasta urmează să fie lichidată, potrivit procedurii de insolvență, sau persoana juridică din cadrul unui grup de rezoluție, alta decât entitatea de rezoluție, în legătură cu care planul de rezoluție a grupului nu prevede exercitarea competențelor de reducere a valorii și de conversie;”

2. Articolul 295¹⁷ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 295¹⁷. – (1) Atunci când planul de rezoluție prevede soluționarea printr-o strategie de rezoluție sau prin exercitarea competenței de reducere a valorii și de conversie a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile, în conformitate cu prevederile art. 358 – 367, potrivit scenariului relevant dintre scenariile prevăzute la art. 51, cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1) este egală cu valoarea necesară asigurării faptului că:

a) pierderile pe care le-ar putea suporta entitatea sunt acoperite în întregime («acoperirea pierderilor»);

b) entitatea de rezoluție, persoană juridică română și filialele acesteia care sunt instituții sau entități prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. b) – d), dar care nu sunt entități de rezoluție, sunt recapitalizate la un nivel care să le permită acestora să respecte în continuare condițiile de autorizare și să desfășoare activitățile pentru care sunt autorizate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, al reglementărilor emise de Banca Națională a României în aplicarea acesteia sau în temeiul Legii nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare, precum și al legislației din alte state membre prin care se transpun prevederile Directivei 2013/36/UE sau ale Directivei 2014/65/UE sau un act legislativ echivalent, pentru o perioadă adecvată, care nu depășește un an («recapitalizare»).

(2) Pentru entitățile destinate lichidării, persoane juridice române, Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, nu determină cerința prevăzută de art. 295⁵ alin. (1).

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, poate evalua dacă este justificat să determine cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1), pe bază individuală, pentru o entitate destinată lichidării, la un nivel care depășește valoarea necesară acoperirii pierderilor potrivit prevederilor alin. (1) lit. a).

(4) Banca Națională a României, în calitate de autoritatea de rezoluție, ia în considerare în evaluarea efectuată potrivit alin. (3), în special, orice posibil impact asupra stabilității financiare și asupra riscului de contagiune în cadrul sistemului financiar, inclusiv în ceea ce privește capacitatea de finanțare a schemei de garantare a depozitelor.

(5) În cazurile în care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, determină cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1), entitatea destinată lichidării are obligația de a îndeplini cerința respectivă utilizând una sau mai multe dintre următoarele:

a) fonduri proprii;

b) datorii care îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute la art. 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția celor prevăzute la art. 72b alin. (2) lit. b) și d) din regulamentul respectiv;

c) datoriile prevăzute la art. 295⁸.

(6) Prevederile art. 77 alin. (2) și cele ale art. 78a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 nu se aplică entităților destinate lichidării pentru care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, nu a determinat cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1).

(7) Pentru deținerile de instrumente de fonduri proprii și de instrumente de datorie eligibile, emise de instituții-filiale care sunt entități destinate lichidării pentru care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție sau o autoritate de rezoluție dintr-un alt stat membru, după caz, nu a determinat cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1) sau de prevederile care transpun art. 45 alin. (1) din Directiva 2014/59/UE în legislația altor state membre, o instituție de credit sau o entitate prevăzută la art. 1 alin. (1) lit. b) – d), persoană juridică română, nu efectuează deducerile prevăzute la art. 72e alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), o instituție de credit sau o entitate prevăzută la art. 1 alin. (1) lit. (b) – (d), persoană juridică română, care nu este ea însăși o entitate de rezoluție, dar este o filială a unei entități de rezoluție sau a unei entități dintr-o țară terță care ar fi o entitate de rezoluție dacă ar avea sediul în Uniunea Europeană, deduce deținerile sale de instrumente de fonduri proprii în filiale care sunt instituții și care aparțin aceluiași grup de rezoluție și care sunt entități destinate lichidării pentru care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, sau o autoritate de rezoluție dintr-un alt stat membru, după caz, nu a determinat cerința prevăzută de art. 295⁵ alin. (1) sau de prevederile care transpun art. 45 alin. (1) din Directiva 2014/59/UE în legislația altor state membre, în cazul în care quantumul agregat al respectivelor rețineri este egal cu sau depășește 7% din quantumul total al fondurilor sale proprii și al datoriilor sale care îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute la art. 295²⁸, calculat anual la 31 decembrie ca medie pe ultimele 12 luni.”

3. La articolul 295²⁷, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) – (3), Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, poate decide să stabilească cerința prevăzută la art. 295¹⁶ – 295²⁴ pe bază consolidată, pentru o filială, persoană juridică română, atunci când Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, concluzionează că sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) filiala îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la alin. (4²).

b) îndeplinirea cerinței prevăzute de art. 295¹⁶ – 295²⁴ pe bază consolidată, ca substitut pentru îndeplinirea respectivei cerințe pe bază individuală, nu afectează în mod semnificativ niciuna dintre:

(i) credibilitatea și fezabilitatea strategiei de rezoluție la nivel de grup;
 (ii) capacitatea filialei de a îndeplini cerința de fonduri proprii după exercitarea competenței de reducere a valorii și de conversie; și

(iii) adecvarea mecanismului de transfer intern al pierderilor și de recapitalizare, inclusiv de reducere a valorii și de conversie, în conformitate cu prevederile art. 358 – 367, a instrumentelor de capital relevante și a datoriilor eligibile ale filialei în discuție sau ale altor entități din grupul de rezoluție.

(4²) În scopul aplicării prevederilor alin. (4¹) lit. a) trebuie avute în vedere următoarele condiții:

a) filiala este deținută direct de entitatea de rezoluție și:

(i) entitatea de rezoluție este o societate financiară holding-mamă din Uniunea Europeană sau o societate financiară holding mixtă-mamă din Uniunea Europeană;

(ii) atât filiala cât și entitatea de rezoluție sunt stabilite în România și fac parte din același grup de rezoluție;

(iii) entitatea de rezoluție nu deține direct nicio filială care este instituție sau nicio filială care este o entitate prevăzută în cadrul art. 1 alin. (1) lit. b) – d) sau în cadrul prevederilor care transpun art. 1 alin. (1) lit. b) – d) din Directiva 2014/59/UE în legislația altor state membre, unde entitatea respectivă face obiectul cerințelor prevăzute de art. 295²⁷ – 295³¹ sau a cerinței prevăzute de art. 295¹⁶ – 295²⁴ sau a cerințelor similare prevăzute de prevederile care transpun art. 45f sau art. 45c din Directiva 2014/59/UE în legislația altor state membre, alta decât filiala în discuție;

(iv) filiala ar fi afectată în mod disproporționat de deducerile impuse în baza art. 72e alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

b) filiala face obiectul cerinței prevăzute de art. 226² – 226⁴ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, doar pe bază consolidată iar stabilirea cerinței prevăzute la art. 295¹⁶ – 295²⁴ din prezenta lege, pe bază consolidată, nu ar conduce la supraestimarea, pentru scopurile art. 295¹⁶ lit. b), a nevoilor de recapitalizare ale subgrupului format din entități din perimetrul de consolidare, în special în cazul în care există o prevalență a entităților destinate lichidării în cadrul aceluiași perimetru de consolidare.”

4. După articolul 295²⁸, se introduc două noi articole, art. 295^{28a} și 295^{28b}, cu următorul cuprins:

„Art. 295^{28a}. – Atunci când o entitate prevăzută la art. 295²⁷ îndeplinește cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1) pe bază consolidată, fondurile proprii și datoriile eligibile ale acesteia includ următoarele datorii emise în conformitate cu prevederile art. 295²⁸ alin. (2) sau cu prevederile care transpun art. 45f alin. (2) lit. a) din Directiva 2014/59/UE în legislația altor

state membre, de către o filială stabilită în Uniunea Europeană, inclusă în perimetrul de consolidare prudențială al entității respective:

a) datorii față de entitatea de rezoluție și care sunt achiziționate de către aceasta fie direct, fie indirect prin intermediul altor entități din același grup de rezoluție care nu sunt incluse în perimetrul de consolidare prudențială al entității care respectă cerința prevăzută la art. 295⁵ alin. (1) pe bază consolidată;

b) datorii către un acționar existent care nu face parte din același grup de rezoluție.

Art. 295^{28b}. – Datoriile prevăzute la art. 295^{28a} nu vor depăși valoarea determinată prin scăderea din nivelul cerinței prevăzute de art. 295⁵ alin. (1) sau de prevederile care transpun art. 45 alin. (1) din Directiva 2014/59/UE în legislația altor state membre, aplicabilă filialei incluse în consolidare, a sumei următoarelor elemente:

a) datoriile față de entitatea care se conformează cu cerința prevăzută de art. 295⁵ alin. (1) pe bază consolidată și care sunt achiziționate de către aceasta, fie direct, fie indirect prin intermediul altor entități din același grup de rezoluție care sunt incluse în perimetrul de consolidare prudențială al entității respective;

b) quantumul instrumentelor de fonduri proprii care sunt emise în conformitate cu art. 295²⁸ alin. (3).”

5. Articolul 295⁴⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 295⁴⁴. – (1) Prevederile art. 295⁴¹ și 295⁴³ nu se aplică unei entități destinate lichidării, cu excepția situației în care Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, a determinat cerința prevăzută de art. 295⁵ alin. (1) pentru o astfel de entitate, în conformitate cu prevederile art. 295¹⁷ alin. (3) – (5).

(2) În situația prevăzută la alin. (1), Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, stabilește obligațiile de raportare și publicare pentru entitatea respectivă, inclusiv în ceea ce privește frecvența, conform reglementărilor emise la nivel european în baza prevederilor art. 45i alin. (5) și (6) din Directiva 2014/59/UE, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, comunică aceste obligații de raportare și publicare entității destinate lichidării. Obligațiile respective trebuie să se limiteze strict la ceea ce este necesar pentru ca Banca Națională a României, în calitate de autoritate de rezoluție, să monitorizeze respectarea cerinței stabilite în temeiul prevederilor art. 295¹⁷ alin. (3) – (5).”

6. Articolul 295⁴⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 295⁴⁶. – Banca Națională a României, respectiv Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate de autoritate de rezoluție, informează Autoritatea bancară europeană cu privire la cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile care a fost stabilită în conformitate cu prevederile art. 295²⁶ sau ale art. 295²⁷ – 295³¹, inclusiv cu privire la deciziile luate în baza prevederilor art. 295²⁷ alin. (4¹) și (4²), pentru entitățile prevăzute la art. 3 alin. (1), respectiv art. 3 alin. (2), după caz.”

7. La articolul 419², partea introductivă a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În sensul alin. (1), cerința se aplică în ceea ce privește filialele din state terțe care sunt:”

8. Mențiunea referitoare la transpunerea normelor Uniunii Europene se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezenta lege transpune Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1.093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 173 din 12 iunie 2014, Directiva 2019/879/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 de modificare a Directivei 2014/59/UE în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și a Directivei 98/26/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 150 din 7 iunie 2019, precum și art. 1 din Directiva (UE) 2024/1174 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 de modificare a Directivei 2014/59/UE și a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește anumite aspecte ale cerinței minime de fonduri proprii și datorii eligibile publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 2024/1174 din 22.04.2024.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

**p. PREȘEDINTELE
SENATULUI**

CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

MIRCEA ABRUDEAN

București,
Nr.